Број 4
Октобар—Децембар 2021

Билтен

СКРЕЋЕМО ПАЖЊУ...

1. **У "Службеном гласнику РС" број 127/2021** од **24.12.2021. године**, објављени су износи најниже и највише месечне основице на коју се обрачунавају и плаћају доприноси за обавезно социјално осгирање, са применом од 01.01.2022. године (за све исплате почев од 01.01.2022. године, независно од тога за који се месец исплаћује зарада) и то:

- најнижа месечна основица на коју се обрачунавају и плаћају доприноси за обавезно социјално осигурање износи 30.880 динара;
- највиша месечна основица на коју се обрачунавају и плаћају доприноси за обавезно социјално осигурање износи 441.140 динара.

У **"Службеном гласнику РС" број 130/2021** од **29.12.2021. године**, објављени су следећи Правилници а њихова примена је од 01.01.2022. године:

Правилник о изменама и допунама Правилника о ближим условима, начину и поступку за остваривање права на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте, биогорива и биотечности из члана 9. став 1. тач. 3), 5) и 7) Закона о акцизама, који се користе за транспортне сврхе и за грејање и

Правилник о изменама и допунама Правилника о ближим условима, начину и поступку за остваривање права на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте, биогорива и биотечности из члана 9. став 1. тач. 3), 4), 5), 6) и 7) Закона о акцизама, који се користе као енергетска горива у производњи електричне и топлотне енергије или у индустријске сврхе.

Наиме, изменама Правилника прописано је да се захтеви за рефакцију акцизе од 01.01.2022. године подносе у електронском облику преко портала Пореске управе.

У **„Службеном Гласнику“ број 127/2021 од 24.12.2021. године** објављен је Правилник о изменама и допунама Правилника о порезу на додату вредност који је у примени од 25.12.2021. године. О поменутим изменама овог Правилника информисани сте дана 31.12.2021. године кроз обавештење које вам је упућено путем електронске поште.

2. Законом о фискализацији („Сл.гласник РС“ бр. 153/20, 96/21) који је у примени од 01.11.2021. године, конкретно чланом 19., став 1. прелазних и завршних одредби овог Закона предвиђено је да су лица која имају обавезу да врше евидентирање сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе у складу са Законом о фискалним касама ("Службени гласник РС", бр. 135/04 и 93/12) дужна да **у периоду од 1. новембра 2021. године до 30. априла 2022. године** ускладе своје пословање са одредбама овог закона и подзаконским актима донетим на основу овог закона.

Ставом 2. дефинисано је да су лица која немају обавезу да врше евидентирање сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе у складу са Законом о фискалним касама ("Службени гласник РС", бр. 135/04 и 93/12) и Уредбом о одређивању делатности код чијег обављања не постоји обавеза евидентирања промета преко фискалне касе ("Службени гласник РС", бр. 61/10, 101/10, 94/11, 83/12, 59/13 и 100/14), а нису ослобођена од обавезе евидентирања промета на мало преко електронског фискалног уређаја актом Владе из члана 4. став 3. овог закона, дужна да **у периоду од 1. новембра 2021. године до 30. априла 2022. године** ускладе своје пословање са одредбама овог закона и подзаконским актима донетим на основу овог закона. Дакле, за обвезнике фискализације предвиђен је прелазни период 01.11.2021. од 30.04.2022. године, како би се до тог рока постепено прилагодили новом моделу фискализације.

Напомињемо да је **крајњи рок 31.01.2022. године** до када преко Портала е-Порези можете, као обвезник фискализације, да поднесете **Изјаву о заинтересованости** (искучиво једну) како би се квалификовали за финансијску помоћ државе обвезницима фискализације. Право на финансијску помоћ можете да остварите само по основу пословних простора и пословних просторија за које поднесете пријаву у електронском облику преко портала Пореске управе – е Порези (Пријава са подацима за генерисање јединствене ознаке пословног простора и пословне просторије, ПГЈО пријава).

3. Најновијим изменама **Закона о електронском фактурисању** („Сл.глсаник РС“ 44/21, 129/21) поред осталог, померен рок за почетак обавезне примене обавеза прописаних овим Законом **на 01.05.2022. године** и то:

за субјекте јавног сектора: издавање електронских фактура другим субјектима јавног сектора; примање и чување електронских фактура; електронско евидентирање обрачуна ПДВ-а.

за субјекте приватног сектора: издавање електронске фактуре субјектима јавног сектора;

4. Од Министартсва финансија добили смо обавештење о почетку примене **нових** Уговора о избегавању двоструког опорезивања који су потписани са Републиком Сингапур и са Јапаном, као и постојећим уговорима са Републиком Грчком и Републиком Мађарском који су **измењени** Мултилатералном конвенцијом за примену мера које се у циљу спречавања ерозије пореске основице и премештања добити односе на пореске уговоре.

А) Од 1. јануара 2022. године, почиње да се примењује Уговор између Републике Србије и Јапана о отклањању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак и спречавању пореске евазије и избегавања - у даљем тексту: Уговор („Службени гласник РС - Међународни уговори”, број: 8/20).

У вези са чланом 26. (Размена обавештења) Уговора, одредбе Уговора примењују се од датума ступања Уговора на снагу (од 5. децембра 2021. године) без обзира на датум када су порези наплаћени или без обзира на годину на коју се порези односе.

Б) Од 1. јануара 2022. године, почиње да се примењује Уговор између Владе Републике Србије и Владе Републике Сингапур о отклањању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак и спречавању пореске евазије и избегавања - у даљем тексту: Уговор („Службени гласник РС - Међународни уговори”, број: 12/21).

У вези са у вези са чланом 25. (Размена обавештења) Уговора, одредбе Уговора примењују се за захтеве који су поднети 16. августа 2021. године или после 16. августа 2021. године у вези обавештења за порезе који се односе на периоде опорезивања који почињу првог јануара или после првог јануара 2022. године; или ако нема периода опорезивања, за све пореске обавезе које настају првог јануара или после првог јануара 2022. године.

Ц) Од 1. јануара 2022. године (у односу на порезе по одбитку, као и све остале порезе) и у Републици Србији и у Републици Грчкој, примењује се Уговор између Савезне Републике Југославије и Републике Грчке о избегавању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак и на имовину - у даљем тексту: Уговор („Службени лист СРЈ - Међународни уговори”, број: 2/98) измењен Протоколом између Републике Србије и Републике Грчке о измени Уговора између Савезне Републике Југославије и Републике Грчке о избегавању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак и на имовину („Службени гласник РС - Међународни уговори”, број: 42/09) **измењен**, Мултилатералном конвенцијом за примену мера које се у циљу спречавања ерозије пореске основице

и премештања добити односе на пореске уговоре („Службени гласник РС - Међународни уговори”, број: 3/18).

Д) Од 1. јануара 2022. године (у односу на порезе по одбитку, као и све остале порезе) и у Републици Србији и у Републици Мађарској, примењује се Уговор између Савезне Републике Југославије и Републике Мађарске о избегавању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак и на имовину - у даљем тексту: Уговор („Службени лист СРЈ - Међународни уговори”, број: 10/01) **измењен**, Мултилатералном конвенцијом за примену мера које се у циљу спречавања ерозије пореске основице и премештања добити односе на пореске уговоре („Службени гласник РС - Међународни уговори”, број: 3/18).

Измене и допуне Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање

У „Службеном гласнику Републике Србије“ број 118/2021 објављен је Закон о изменама и допунама Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање. Основни текст је у примени од 01.01.2022.године, осим измена у делу која се односи на олакшице запошљавања лица из члана 45ж и 45з, која ће се примењивати од 01.03.2022.године.

Од наведених измена издавајамо следеће:

Изменом члана 44. Закона смањења је збирна стопа доприноса за пензијско и инвалидско осигурање, са 25,5% на 25%, односно са 11,5% на 11% на терет послодавца.

У члановима 45. и 45в Закона продужен је период примене постојећих олакшица које се односе на право послодавца на повраћај дела плаћених доприноса за обавезно социјално осигурање, у проценту од 65% до 75%, по основу зараде новозапослених лица, са 31. децембра 2021. године на 31. децембар 2022. године.

У члану 45ђ који се односи на олакшицу за послодавца који заснује радни однос са квалификованим новозапосленим лицем, после става 2. додата су два нова става 3. и 4. који гласе:

„Изузетно од ст. 1. и 2. овог члана, послодавац који је на дан 31. децембра 2020. године имао највише 30 запослених и који у било ком тренутку у периоду од 1. јануара 2020. године закључно са 31. децембром 2021. године је закључио, односно од 1. јануара 2022. године до 31. децембра 2025. године закључи са квалификованим новозапосленим лицем уговор о раду у складу са законом којим се уређују радни односи и који то лице пријави на обавезно социјално осигурање у Централни регистар обавезног социјалног осигурања, ослобађа се обавезе плаћања доприноса за обавезно пензијско и инвалидско осигурање на терет запосленог и на терет послодавца, за зараду тог лица исплаћену закључно са 31. децембром 2025. године.

Послодавац из става 3. овог члана не може да оствари ослобођење од плаћања доприноса за обавезно пензијско и инвалидско осигурање по основу зараде исплаћене у периоду од 1. јануара 2023. године до 31. децембра 2025. године за квалификовано новозапослено лице из ст. 5. и 6. овог члана, са којим је закључио уговор о раду после 30. јуна 2021. године, а које је претходно у било ком тренутку после 1. јануара 2020. године било запослено код послодавца који је према редовном годишњем финансијском извештају за 2020. годину имао просечно више од 30 запослених.“

Додат је нови став 7. који гласи:

„Квалификованим новозапосленим лицем сматра се и лице које у периоду од 1. јануара 2019. године до 31. децембра 2021. године није имало статус осигураника запосленог, односно осигураника самосталних делатности који је оснивач односно члан привредног

друштва који је у радном односу у привредном друштву чији је оснивач односно члан, а које је у том периоду имало статус осигураника самосталних делатности као предузетник, уколико статус осигураника запосленог, односно осигураника самосталних делатности који је оснивач односно члан привредног друштва који је у радном односу у привредном друштву чији је оснивач односно члан стекне у периоду од 1. јануара 2022. године до 30. априла 2022. године заснивањем радног односа код послодавца из става 3. овог члана или код другог послодавца који је на дан 31. децембра 2020. године имао највише 30 запослених.“

Додат је нови став 10. који гласи:

„Ослобођење из става 3. овог члана може да оствари и послодавац који започне обављање делатности после 31. децембра 2021. године уколико у периоду коришћења ослобођења нема повезана правна лица у смислу закона којим се уређује порез на добит правних лица, а уколико у било ком моменту у том периоду буде имао повезана лица почев од тог момента за наредни период губи право на ослобођење“.

Ставови 11. и 12. мењају се и гласе:

„Ако у току коришћења ослобођења послодавац смањи број запослених у односу на дан 31. децембар 2019. године, престанком радног односа лица које се не сматра квалификованим новозапосленим лицем, губи право да користи ослобођење за онај број квалификованих новозапослених лица за колико је смањен број запослених у односу на дан 31. децембар 2019. године, при чему, у случају када је ослобођење остварено за више квалификованих новозапослених лица, прво губи ослобођење за оно квалификовано новозапослено лице са којим је раније засновао радни однос.

Изузетно од става 11. овог члана, ако у току коришћења ослобођења послодавац из става 9. или става 10. овог члана смањи број запослених у односу на дан 31. децембар године у којој је започео обављање делатности, престанком радног односа лица које се не сматра квалификованим новозапосленим лицем, губи право да користи ослобођење за онај број квалификованих новозапослених лица за колико је смањен број запослених у односу на дан 31. децембар године у којој је започео обављање делатности, при чему, у случају када је ослобођење остварено за више квалификованих новозапослених лица, прво губи ослобођење за оно квалификовано новозапослено лице са којим је раније засновао радни однос“.

Додати су нови ставови 14, 15. и 16, који гласе:

„Послодавац из става 3. овог члана ослобађа се обавезе плаћања доприноса за обавезно пензијско и инвалидско осигурање, на следећи начин:

1) 85% доприноса - за зараде исплаћене у периоду од 1. јануара 2022. године до 31. децембра 2022. године;
2) 75% доприноса - за зараде исплаћене у периоду од 1. јануара 2023. године до 31. децембра 2023. године;
3) 65% доприноса - за зараде исплаћене у периоду од 1. јануара 2024. године до 31. децембра 2024. године;
4) 55% доприноса - за зараде исплаћене у периоду од 1. јануара 2025. године до 31. децембра 2025. године.

Послодавац из ст. 1, 2. или 3. овог члана, у периоду од 1. јануара 2022. године до 31. децембра 2022. године може за исто квалификовано новозапослено лице да користи ослобођење из става 13. тачка 3) овог члана или ослобођење из става 14. тачка 1) овог члана.

Изузетно од става 14. овог члана, послодавац из става 3. овог члана који користи ослобођење за квалификовано новозапослено лице из става 7. овог члана примењује ослобођење из става 14. овог члана умањено за три процентна поена за сваку годину примене.“

Додат је нови став 20, који гласи:

„Квалификованим новозапосленим лицем у смислу става 7. овог члана не сматра се лице које је у периоду од 1. јануара 2019. године до 30. априла 2022. године имало статус корисника старосне, превремене старосне или инвалидске пензије.“

Додат је нови члан 45ж, који гласи:

„Послодавац који заснује радни однос са новозапосленим лицем ослобађа се обавезе плаћања 100% доприноса за обавезно пензијско и инвалидско осигурање на терет запосленог и на терет послодавца, за зараду тог новозапосленог лица, исплаћену закључно са 31. децембром 2024. године.

Новозапосленим лицем из става 1. овог члана сматра се лице које у периоду од 1. јануара 2019. године до 28. фебруара 2022. године није имало статус осигураника запосленог, осигураника самосталних делатности као предузетник, односно осигураника самосталних делатности који је оснивач, односно члан привредног друштва који је у радном односу у привредном друштву чији је оснивач односно члан, а које је статус осигураника запосленог, односно статус осигураника самосталних делатности који је оснивач односно члан привредног друштва који је у радном односу у привредном друштву чији је оснивач односно члан стекло у периоду од 1. марта 2022. године до 31. децембра 2022. године заснивањем радног односа код послодавца из става 1. овог члана или код другог послодавца и које остварује месечну зараду већу од 76.500 динара.

Доприноси за обавезно пензијско и инвалидско осигурање за новозапослено лице, за које се остварује право на ослобођење од плаћања доприноса, плаћају се из буџета Републике, а за потребе остваривања права из пензијског и инвалидског осигурања сматрају се плаћеним у моменту доспелости.

Послодавац који за одређено лице користи било коју врсту подстицаја који су уређени одговарајућим законом, укључујући накнаде које, у оквиру програма и мера активне политике запошљавања, плаћа Национална служба за запошљавање у складу са законом којим се уређује запошљавање и осигурање за случај незапослености, осим када користи ослобођење у складу са одредбом закона којим се уређује порез на доходак грађана која се односи на исту врсту олакшице, по основу заснивања радног односа са тим лицем нема право да за то лице оствари ослобођење из овог члана.

Новозапосленим лицем из става 1. овог члана не сматра се лице које је од 1. јануара 2019. године имало статус корисника старосне, превремене старосне или инвалидске пензије.

Послодавцем у смислу става 1. овог члана сматра се правно лице, предузетник, предузетник паушалац, предузетник пољопривредник, представништво и огранак страног правног лица“.

Додат је нови члан 45з, који гласи:

„Послодавац - правно лице, који у оквиру своје делатности на територији Републике обавља истраживање и развој, ослобађа се обавезе плаћања 100% доприноса за обавезно пензијско и инвалидско осигурање на терет запосленог и на терет послодавца, за зараду лица која су непосредно ангажована на пословима истраживања и развоја, сразмерно времену које таква лица проведу на пословима истраживања и развоја у односу на пуно радно време.

Лицем које је непосредно ангажовано на пословима истраживања и развоја сматра се лице које ради на спровођењу пројекта на начин да је непосредно укључено у идентификовање и решавање одговарајућих процесних или техничких проблема или задатака повезаних са конкретним пројектом.

Ангажовањем на пословима истраживања и развоја у смислу става 2. овог члана не сматрају се активности повезане са директним или индиректним надзором над спровођењем пројекта или активности подршке у вези са спровођењем пројекта.

Истраживањем у смислу става 1. овог члана сматра се оригинално и планирано истраживање предузето у циљу стицања новог научног или техничког знања и разумевања, а развојем примена резултата истраживања или примена другог научног достигнућа или дизајна у циљу производње нових или значајно побољшаних материјала, уређаја, производа, процеса, система или услуга пре приступања комерцијалној производњи или коришћењу.

Доприноси за обавезно пензијско и инвалидско осигурање за лице из става 1. овог члана, за које се остварује право на ослобођење од плаћања доприноса, плаћају се из буџета Републике, а за потребе остваривања права из пензијског и инвалидског осигурања сматрају се плаћеним у моменту доспелости.

Ослобођење из става 1. овог члана могу да користе правна лица, која истраживање и развој спроводе за свој рачун и задржавају власништво на нематеријалној имовини која може настати истраживањем и развојем.

Ослобођење из става 1. овог члана не примењује се на зараде исплаћене запосленима ангажованим на активностима истраживања у циљу проналажења и развоја нафте, гаса или минералних залиха у екстрактивној индустрији.

Послодавац који за одређено лице користи било коју врсту подстицаја који су уређени одговарајућим законом, осим када користи ослобођење у складу са одредбом закона којим се уређује порез на доходак грађана која се односи на исту врсту олакшице, по основу заснивања радног односа са тим лицем нема право да за то лице оствари ослобођење из овог члана.

Ограничење у праву на коришћење подстицаја у смислу става 7. овог члана не односи се на послодавца који користи право на двоструко признавање трошкова који су непосредно повезани са истраживањем и развојем у складу са законом којим се уређује порез на добит правних лица.“

Измене и допуне Закона о порезу на доходак грађана

У „Службеном гласнику Републике Србије“ број 118/2021 објављен је Закон о изменама и допунама Закона о порезу на доходак грађана. Основни текст је у примени од 01.01.2022.године, осим измена у делу који се односи на олакшице запошљавања лица из члана 21з и 21и, која ће се примењивати од 01.03.2022.године.

Од наведених измена издавајамо следеће:

У делу Закона који се односи на изузимање дохотка за опорезивање, у члану 9. став 1. додата је тачка 23а) која гласи:

„накнада које, у складу са законом којим се уређује дуално образовање, односно законом којим се уређује дуални модел студија, као материјално и финансијско обезбеђење остварују ученици, односно студенти који обављају учење кроз рад“

У члану 15а Закона који се односи на пореску основицу, у ставовима 2, 4 и 5 у примени је измењени неопорезиви динарски износ од 19.300 динара

У делу Закона који се односи на пореске олакшица за запошљавање нових лица и лица са инвалидитетом у члану 21в. ставу 1. продужен је рок до када послодавац који запосли ново лице има право на повраћај дела плаћеног пореза на зараду за новозапослено лице, исплаћену закључно са 31. децембром 2022. године.

У члану 21ж која се односи на послодавца који заснује радни однос са квалификованим новозапосленим радником после става 2. додају се нови ставови 3. и 4.

„Изузетно од ст. 1. и 2. овог члана, послодавац који је на дан 31. децембра 2020. године имао највише 30 запослених и који у било ком тренутку у периоду од 1. јануара 2020. године закључно са 31. децембром 2021. године је закључио, односно од 1. јануара 2022. године до 31. децембра 2025. године закључи са квалификованим новозапосленим лицем уговор о раду у складу са законом којим се уређују радни односи и који то лице пријави на обавезно социјално осигурање у Централни регистар обавезног социјалног осигурања, ослобађа се обавезе плаћања обрачунатог и обустављеног пореза из зараде квалификованог новозапосленог лица, за зараду исплаћену закључно са 31. децембром 2025. године.

Послодавац из става 3. овог члана не може да оствари пореско ослобођење по основу зараде исплаћене у периоду од 1. јануара 2023. године до 31. децембра 2025. године за квалификовано новозапослено лице из ст. 5. и 6. овог члана, са којим је закључио уговор о раду после 30. јуна 2021. године, а које је претходно у било ком тренутку после

1. јануара 2020. године било запослено код послодавца који је према редовном годишњем финансијском извештају за 2020. годину имао просечно више од 30 запослених“.

У истом члану додаје се нови став 7. који гласи:

„Квалификованим новозапосленим лицем сматра се и лице које у периоду од 1. јануара 2019. године до 31. децембра 2021. године није имало статус осигураника запосленог, односно осигураника самосталних делатности који је оснивач, односно члан привредног друштва који је у радном односу у привредном друштву чији је оснивач, односно члан, а које је у том периоду имало статус осигураника самосталних делатности као предузетник, уколико статус осигураника запосленог, односно осигураника самосталних делатности који је оснивач, односно члан привредног друштва који је у радном односу у привредном друштву чији је оснивач, односно члан стекне у периоду од 1. јануара 2022. године до 30. априла 2022. године заснивањем радног односа код послодавца из става 3. овог члана или код другог послодавца који је на дан 31. децембра 2020. године имао највише 30 запослених.“

Такође, у истом члану додаје се и нов став 10. који гласи:

„Пореско ослобођење из става 3. овог члана може да оствари и послодавац који започне обављање делатности после 31. децембра 2021. године уколико у периоду коришћења ослобођења нема повезана правна лица у смислу закона којим се уређује порез на добит правних лица, а уколико у било ком моменту у том периоду буде имао повезана лица почев од тог момента за наредни период губи право на пореско ослобођење“.

Досадашњи став 7. и 8, постају ставови 11. и 12, који се мењају и сада гласе:

„Ако у току коришћења пореског ослобођења послодавац смањи број запослених у односу на дан 31. децембар 2019. године, престанком радног односа лица које се не сматра квалификованим новозапосленим лицем, губи право да користи пореско ослобођење за онај број квалификованих новозапослених лица за колико је смањен број запослених у односу на дан 31. децембар 2019. године, при чему, у случају када је пореско ослобођење остварено за више квалификованих новозапослених лица, прво губи ослобођење за оно квалификовано новозапослено лице са којим је раније засновао радни однос.

Изузетно од става 11. овог члана, ако у току коришћења пореског ослобођења послодавац из става 9. или става 10. овог члана смањи број запослених у односу на дан 31. децембар године у којој је започео обављање делатности, престанком радног односа лица које се не сматра квалификованим новозапосленим лицем, губи право да користи пореско ослобођење за онај број квалификованих новозапослених лица за колико је смањен број запослених у односу на дан 31. децембар године у којој је започео обављање делатности, при чему, у случају када је пореско ослобођење остварено за више квалификованих новозапослених лица, прво губи ослобођење за оно квалификовано новозапослено лице са којим је раније засновао радни однос“.

После досадашњег става 9. који је постао став 13. додају се нови стаови 14,15. и 16, који гласе:

„Послодавац из става 3. овог члана ослобађа се обавезе плаћања обрачунатог и обустављеног пореза из зараде, на следећи начин:

1) 60% пореза - за зараде исплаћене у периоду од 1. јануара 2022. године до 31. децембра 2022. године;
2) 50% пореза - за зараде исплаћене у периоду од 1. јануара 2023. године до 31. децембра 2023. године;
3) 40% пореза - за зараде исплаћене у периоду од 1. јануара 2024. године до 31. децембра 2024. године;
4) 30% пореза - за зараде исплаћене у периоду од 1. јануара 2025. године до 31. децембра 2025. године.

Послодавац из ст. 1, 2. или 3. овог члана, у периоду од 1. јануара 2022. године до 31. децембра 2022. године може за исто квалификовано новозапослено лице да користи ослобођење из

става 13. тачка 3) овог члана или ослобођење из става 14. тачка 1) овог члана.

Изузетно од става 14. овог члана, послодавац из става 3. овог члана који користи ослобођење за квалификовано новозапослено лице из става 7. овог члана примењује ослобођење из става 14. овог члана умањено за три процентна поена за сваку годину примене“.

Додат је нови члан 19. који гласи:

„Квалификованим новозапосленим лицем у смислу става 7. овог члана не сматра се лице које је у периоду од 1. јануара 2019. године до 30. априла 2022. године имало статус корисника старосне, превремене старосне или инвалидске пензије“.После члана 21ж додат је члан 21з, који гласе:

„Послодавац који заснује радни однос са новозапосленим лицем, ослобађа се обавезе плаћања 70% обрачунатог и обустављеног пореза из зараде новозапосленог лица, за зараду исплаћену закључно са 31. децембром 2024. године.

Новозапосленим лицем из става 1. овог члана сматра се лице које у периоду од 1. јануара 2019. године до 28. фебруара 2022. године није имало статус осигураника запосленог, осигураника самосталних делатности као предузетник, односно осигураника самосталних делатности који је оснивач односно члан привредног друштва који је у радном односу у привредном друштву чији је оснивач односно члан, а које је статус осигураника запосленог, односно статус осигураника самосталних делатности који је оснивач односно члан привредног друштва који је у радном односу у привредном друштву чији је оснивач односно члан стекло у периоду од 1. марта 2022. године до 31. децембра 2022. године заснивањем радног односа код послодавца из става 1. овог члана или код другог послодавца и које остварује месечну зараду већу од 76.500 динара.

Послодавац који за одређено лице користи било коју врсту подстицаја који су уређени одговарајућим законом, укључујући накнаде које, у оквиру програма и мера активне политике запошљавања, плаћа Национална служба за запошљавање у складу са законом којим се уређује запошљавање и осигурање за случај незапослености, осим када

користи ослобођење у складу са одредбом закона којим се уређују доприноси за обавезно социјално осигурање која се односи на исту врсту олакшице, по основу заснивања радног односа са тим лицем нема право да за то лице оствари пореско ослобођење из овог члана.

Новозапосленим лицем из става 1. овог члана не сматра се лице које је од 1. јануара 2019. године имало статус корисника старосне, превремене старосне или инвалидске пензије.

Послодавцем у смислу става 1. овог члана сматра се правно лице, предузетник, предузетник паушалац, предузетник пољопривредник, представништво и огранак страног правног лица“. После члана 21з, додат је члан 21и, који гласи:

„Послодавац - правно лице, који у оквиру своје делатности на територији Републике обавља истраживање и развој, ослобађа се обавезе плаћања 70% обрачунатог и обустављеног пореза из зараде лица која су непосредно ангажована на пословима истраживања и развоја, сразмерно времену које таква лица проведу на пословима истраживања и развоја у односу на пуно радно време.

Лицем које је непосредно ангажовано на пословима истраживања и развоја сматра се лице које ради на спровођењу пројекта на начин да је непосредно укључено у идентификовање и решавање одговарајућих процесних или техничких проблема или задатака повезаних са конкретним пројектом.

Ангажовањем на пословима истраживања и развоја у смислу става 2. овог члана не сматрају се активности повезане са директним или индиректним надзором над спровођењем пројекта или активности подршке у вези са спровођењем пројекта.

Истраживањем у смислу става 1. овог члана сматра се оригинално и планирано истраживање предузето у циљу стицања новог научног или техничког знања и разумевања, а развојем примена резултата истраживања или примена другог научног достигнућа или дизајна у циљу производње нових или значајно побољшаних материјала, уређаја, производа, процеса, система или услуга пре приступања комерцијалној производњи или коришћењу.

Ослобођење из става 1. овог члана могу да користе правна лица, која

истраживање и развој спроводе за свој рачун и задржавају власништво на нематеријалној имовини која може настати истраживањем и развојем.

Ослобођење из става 1. овог члана не примењује се на зараде исплаћене запосленима ангажованим на активностима истраживања у циљу проналажења и развоја нафте, гаса или минералних залиха у екстрактивној индустрији.

Послодавац који за одређено лице користи било коју врсту подстицаја који су уређени одговарајућим законом, осим када користи ослобођење у складу са одредбом закона којим се уређују доприноси за обавезно социјално осигурање која се односи на исту врсту олакшице, по основу заснивања радног односа са тим лицем нема право да за то лице оствари пореско ослобођење из овог члана.

Ограничење у праву на коришћење подстицаја у смислу става 7. овог члана не односи се на послодавца који користи право на двоструко признавање трошкова који су непосредно повезани са истраживањем и развојем у складу са законом којим се уређује порез на добит правних лица.

Министар ближе уређује услове и начин остваривања права из овог члана.“.

У делу закона који се односи на капиталне добитке и капиталне губитке у члану 72. прецизирано је шта се сматра другим преносом уз накнаду, када је додат је нови став 3, који гласи:

„Другим преносом уз накнаду у смислу става 2. овог члана, сматра се и сваки унос неновчаног улога у правно лице“.

У члану 72а. капиталним добитком, односно губитком у смислу овог закона не сматра се разлика настала преносом права, удела или хартија од вредности, када *се у статусној промени врши замена акција, односно удела које обвезник има у привредном друштву преносиоцу, искључиво за акције, односно уделе у привредном друштву стицаоцу у складу са законом којим се уређују привредна друштва.*

У члану 74. одређивање капиталног добитка додају се нови стаови 13 и 14., који гласе:

„Набавна цена акција, односно удела стечених у статусној промени сходно члану 72а став 1. тачка 6) овог закона, је једнака набавној цени акција, односно удела у привредном друштву преносиоцу, које су замењене за стечене акције, односно уделе у привредном друштву стицаоцу.

Набавном ценом акција или удела стечених по основу преноса имовинских права на које се односи пореско ослобођење из члана 79б овог закона, сматра се тржишна вредност тих права утврђена од стране овлашћеног проценитеља за потребе њиховог уноса као неновчаног улога у капитал привредног друштва резидента Републике.“

У члану 79. допуњен је став 3. који гласи: *у случају да привредно друштво у чији основни капитал су уложена новчана средства од продаје дигиталне имовине, у календарској години у којој је регистровано улагање и у наредне две календарске године спроведе поступак смањења основног капитала, даном доношења одлуке о смањењу основног капитала обвезник губи право на претходно остварено ослобођење и дужан је да о губитку права обавести надлежни порески орган у року од 30 дана од дана губитка права*.

Промењен је став 4. овог члана који сада гласи:

„Министар ближе уређује остваривање права на пореско ослобођење и губитак права из овог члана“.

Додат је нов члан 79б, који гласи:

„Обвезник који имовинска права из члана 72. став 1. тачка 2) овог закона у целости унесе као неновчани улог у капитал привредног друштва резидента Републике, где је тржишна вредност тих права за потребе тог уноса утврђена проценом од стране овлашћеног проценитеља, ослобађа се пореза на капитални добитак остварен тим преносом.

У случају да привредно друштво које је право из члана 72. став 1. тачка 2) овог закона стекло на начин из става 1. овог члана, то право у целини отуђи у року од две године од дана његовог стицања, односно у истом периоду то право уступи на коришћење у целини или делимично по цени која је нижа од цене у складу са принципом "ван дохвата руке" уколико је уступање извршило повезаном лицу

или лицу чији је власник његово повезано лице у складу са законом којим се уређује порез на добит правних лица, обвезник губи право на претходно остварено ослобођење и дужан је да о губитку права обавести надлежни порески орган у року од 30 дана од дана губитка права, при чему ће се сматрати да је пореска обавеза доспела у моменту уноса ових права у капитал тог привредног друштва.

Министар ближе уређује остваривање права на пореско ослобођење и губитак права из овог члана".

Члан 95. који се односи на пријаву за порез на капиталне добитке и остале приходе на које се порез не плаћа порез по одбитку, допуњује се став 1. тачка 1) и 2) који гласе:

„Обвезник који у току године изврши пренос права по основу којег може настати капитални добитак или губитак у складу са овим законом, дужан је да поднесе пореску пријаву најкасније у року од 30 дана од:

1) дана када је остварио или започео остваривање прихода по основу преноса стварних права на непокретностима, ауторских и сродних права и права индустријске својине *и удела у капиталу правних лица;*

2) истека сваког календарског полугодишта у којем је извршен пренос хартија од вредности *и инвестиционих јединица.*"

Додат је нови став 2. , који гласи:

„Обвезник који у току године изврши пренос дигиталне имовине по основу којег може настати капитални добитак или губитак у складу са овим законом, дужан је да поднесе пореску пријаву најкасније у року од 120 дана од истека квартала у којем је остварен приход по основу преноса дигиталне имовине".

У члану 99. који се односи на начин утврђивања и плаћања пореза, мења се став 3. који сада гласи:

„По основу прихода лица из члана 100а став 5. овог закона обавезу обрачунавања и плаћања пореза по одбитку има домаће правно лице, као и део правног лица односно пословна јединица нерезидентног правног лица из става 2. овог члана, у моменту када послодавцу из друге државе исплати износ за накнаду трошкова за рад само у случају када се порез претходно не плати самоопорезивањем сагласно члану 100а став 5. овог закона, без обзира на то да ли је истекао рок из члана 95. став 6. и члана 114. став 1. овог закона".

У члану 109. који се односи на начин утврђивања и доспелости пореза по решењу мења се став 3 који гласи:

„Право на пореско ослобођење из члана 79. став 1, члана 79а став 1, члана 79б став 1. и члана 80. овог закона, утврђује се решењем надлежног пореског органа на основу документације о решавању стамбеног питања, односно документације о улагању средстава остварених продајом дигиталне имовине, односно о уносу неновчаног улога у капитал привредног друштва, приложене уз пореску пријаву".

Одлагање плаћања дугованог пореза

У вези са питањима пореских обвезника у вези са применом члана 74. ЗПППА који је измењен последњим Законом о изменама и допунама Закона о пореском поступку и пореској администрацији, а који је у примени од 16.10.2021. године, у наставку текста дајемо појашњења.

У члану 74. ЗПППА додатим ставом 11. даје се могућност да порески обвезник наконпоништавања Споразума,односно укидања Решења о одлагању плаћања дуговног пореза, изузетно од става 10. члана 74. ЗПППА, поднесе Захтев за одлагање плаћања преостале камате, ако након поништавања Споразума/укидања Решења плати главни дуг пореске обавезе која је била предмет одлагања и главни дуг текућих пореских обавеза доспелих до дана плаћања. Захтев за одлагање плаћања преостале камате може се поднети у року од 5 дана од дана плаћања главног дуга пореске обавезе која је била предмет одлагања и главног дуга текућих пореских обавеза.

Даље, изменама и допунама овог Закона која се односи на *могућност одлагања плаћања камате*, примењује се и на дуговани порез који је био предмет поступка одлагања плаћања дуговног пореза у коме је поништен Споразум/укинуто Решење пре ступања на снагу овог закона тј. пре 16.10.2021. године.

Код одлагања плаћања преостале камате по поништеним Споразумима/укинутим Решењима потребно је више рећи о следећем: предмету одлагања, услова за подношење као и року за Захтев за одлагање преостале камате.

Предмет одлагања је преостала камата по поништеним Споразумима/укинутим Решењима, као и камата по текућим обавезама доспелим до дана плаћања.

Услов за подношење Захтева за одлагање преостале камате јесте да се након поништавања Споразума/укидања Решења плати главни дуг пореске обавезе која је била предмет одлагања и главни дуг текућих пореских обавеза доспелих до дана плћања (да се плати главни порескиг дуг по свим доспелим пореским обавезама).
Рок за подношење Захтева за одлагање плаћања преостале камате може се поднети у року од 5 дана од дана плаћања главног дуга наведених пореских обавеза. Захтеви за одлагање плаћања преостале камате могу се поднети по свим поништеним Споразумима/укинутим Решењима, укључујући и оне који поништени/укинути пре ступања на снагу Закона о изменама и допунама ЗПППА тј. пре 16.10.2021. године.

Скрећемо пажњу да код одлагања плаћања преостале камате, сходно изменама и допунама **члана 76. став 3.** ЗПППА, не остварује се право на отпис 50% камате.
Могућност да се **изврши замена средстава обезбеђења наплате** по одобреном одлагању плаћања дуговног пореза прописана је **новим ставом 14. члана 74. Закона**.
Дакле, на захтев пореског обвезника коме је одобрено одлагање плаћања дуговног пореза, Пореска управа може извршити замену средстава обезбеђења наплате у том поступку ако је ново средство обезбеђења исте врсте и веће вредности од постојећег средтва обезбеђења и ако испуњава услове прописане одредбама овог члана.

Ново средство обезбеђења наплате не може бити мање од висине дугованог пореза чије је плаћање одложено, односно ново средство обезбеђења наплате мора да одговара висини дугованог пореза из Споразума/Решења.
Такође, **нови став 15. члана 74. ЗПППА** који гласи: У случају из става 14. овог члана, након прибављања доказа да је обезбедио *ново средство обезбеђења*, у висини дугованог пореза који је предмет одлагања плаћања, Пореска управа у прописаном поступку дозвољава *брисање постојећег средства обезбеђења* из прописаног регистра, односно враћа пореском обвезнику дато средство обезбеђења.

Ново средство обезбеђења наплате се мора уписати за износ дугованог пореза који је предмет одлагања (на пример: хипотека или залога на покретним стварима се уписују на износ пореза који је био предмет одлагања).

Брисање постојећег средства обезбеђења може се извршити тек када се одобри ново средство обезбеђења, односно потпише анекс Споразума/ Решења са новим средством обезбеђења наплате.

Потребно је истаћи и да се сходно члану 13. став 2. Закона о изменама и допунама Закона о пореском поступку и пореској администрацији, одредбе новододатих ставова 14. и 15. овог закона, које се односе на *могућност замене средства обезбеђења* у поступку одлагања плаћања дугованог пореза, примењују и на средства обезбеђења у поступку одлагања плаћања дугованог пореза које је одобрено пре ступања на снагу овог Закона тј. пре 16. октобра 2021. године.

Након изнетог, овим путем посебно скрећемо пажњу на следеће, а везано за подношење захтева за одлагање плаћања дуговног пореза:

- Пре подношења захтева за одлагање плаћања пореског дуга дужни сте да са свим надлежним организациони јединицама Пореске управе код којих имате доспели а неплаћени дуг усагласите стање дуга по врстама јавних прихода чије одлагање се тражи;
- Захтев у који се уноси усаглашено стање дуга предаје се надлежној организационој јединици Пореске управе према седишту тј. Центру за велике пореске обвезнике.

Уз захтев за одлагање плаћања дугованог пореза дужни сте да приложите Записнике о стању дуга надлежних организациних јединица Пореске управе. У супротном ће се захтев одбацити као неуредан.

Глобална пандемија вируса условила је потребу за заштитом људи/запослених од вируса COVID-19. Последично, намеће се и потреба за тестирањима запослених на овај вирус, па се из тог разлога овом Центру обвезници све више обраћају са питањима која се односе на порески третман плаћеног тестирања запослених.

Сходно томе, у ситуацији када се тестирање врши из превентивних разлога, тј. када нико од запослених није заражен и не постоји непосредна опасност од заражавања, а ради очувања здравља запослених (када се оно врши повремено, при чему се тестирају сви запослени под једнаким условима, када је повремено тестирање запослених утврђено општим актом послодавца и пада на терет његових средстава, када је тестирање у функцији обављања послова радних места на која су запослени распоређени, тестирање се врши ради утврђивања здравственог стања свих запослених у вези са присуством ове заразне болести, када се тестирање може вршити у просторијама послодавца или у здравственој установи, односно овлашћеној лабораторији која спроводи тестирање и када се плаћање врши директно на рачун здравствене установе која пружа услуге лабораторијског испитивања ради утврђивања присуства вируса) Министарство финансија је издало Мишљење број 011-00-367/2021-04 од 23.06.2021. године, а извод из истог дајемо у наставку текста:

„Имајући у виду наведене законске одредбе и мишљење Министарства рада и социјалне политике, у случају када послодавац, ради утврђивања здравственог стања свих својих запослених у вези са присуством заразне болести COVID-19 изазване вирусом SARS-CoV-2, а у функцији обављања послова радног места на које су распоређени, организује у оквиру својих просторија, како се наводи, повремено тестирање запослених на присуство вируса SARS-CoV-2, које је доступно свим запосленима под једнаким условима а сагласно општем акту послодавца, на свој терет обезбеђује средства и врши плаћање директно на рачун здравствене установе која пружа услуге лабораторијског испитивања ради утврђивања присуства вируса, сматрамо да то не представља давање запосленима од стране послодавца и као такво не подлеже опорезивању порезом на доходак грађана на зараду и плаћању доприноса за обавезно социјално осигурање“.

Коришћење пореског ослобођења, по други пут, по основу подстицаја код улагања из члана 50а Закона о порезу на добит правних лица

Не тако честа, али свакако интересантна са пореског становишта, јесте ситуација из праксе, када резидентно правно лице планира да гради нову фабрику где би запослило преко 100 новозапослених лица на неодређено време. Очекивана вредност инвестиције је преко 30 милиона евра.

Поставља се питање да ли резидентни обвезник може да се ослободи плаћања пореза на добит правних лица у периоду од десет година сразмерно том улагању, сходно члану 50а Закона о порезу на добит правних лица, а у ситуацији када је већ једном коришћен исти порески подстицај у периоду од десет година (2008. - 2018. година).

Чланом 50а Закона о порезу на добит правних лица („Сл.гласник РС“ бр. 25/01,..., 153/20) став 1. прописано је да порески обвезник који уложи у своја основна средства, односно у чија основна средства друго лице уложи више од једне милијарде динара, који та средства користи за обављање претежне делатности и делатности уписаних у оснивачком акту обвезника, односно наведених у другом акту обвезника, којим се одређују делатности које обвезник обавља и у периоду улагања додатно запосли на неодређено време најмање 100 лица, ослобађа се плаћања пореза на добит правних лица у периоду од десет година сразмерно том улагању.

У складу са чланом 50а став 4. Закона о порезу на добит правних лица, порески подстицај примењује се по испуњењу услова из става 1. овог члана Закона, наравно од прве године у којој је остварена добит (редни број 59. Обрасца ПБ1).

Поред испуњења Законом прописаних услова за коришћење пореских подстицаја из члана 50а Закона битано је напоменути да период улагања није временски ограничен.

Скрећемо пажњу да је на ову тему Министарство финансија је издало *Мишљење број 011-00-187/2019-04 од 01.06.2020. године*, у коме се наводи следеће:

„Порески подстицај из члана 50а Закона обвезник може да користи по испуњењу Законом прописаних услова (који се односе на висину улагања у основна средства у власништву обвезника, односно запошљавање потребног броја лица на неодређено време), од прве године у којој је остварена добит (исказана на редном броју 59. Обрасца ПБ 1). Период улагања није Законом временски ограничен, што значи да (сам) обвезник може да определи период који ће се сматрати периодом улагања ради стицања права на порески подстицај из члана 50а Закона, при чему напомињемо да о почетку улагања у основна средства није дужан да обавештава надлежни орган Пореске управе“.

Узимајући у обзир конкретну ситуацију наведену на почетку овог текста, подсећамо на мишљење *Министарства финансија МФ број 011-00-439/2020-04 од 09.09.2020. године* и извод из истог дајемо у наставку текста:

„У конкретном случају, обвезник је закључно са 2018. годином искористио право на десетогодишње пореско ослобођење у складу са чланом 50а Закона. Исте (2018.) године извршио је улагања у изградњу (новог) производног дела, при чему је предметна улагања у својим пословним књигама евидентирао као основна средства у припреми, па, с тим у вези, вредност тих улагања није исказао у Обрасцу СУ под ред. бр. 1, 3. и 4. (поднетим за ту годину). У току 2019. године обвезник је окончао улагања (започета у претходној години) и (сва) основна средства (евидентирана у претходној години као средства у припреми) ставио у употребу, при чему укупна вредност улагања (из 2018. и 2019. године), која се односе на изградњу новог производног дела, износе више од 1 милијарде динара. Како даље наводите у поднетом допису, обвезник је у току 2019. године запослио нова лица на неодређено време, па ће заједно са бројем лица које ће запослити у 2020. години имати више од 100 новозапослених радника на неодређено време у односу на број запослених на неодређено време које је имао на дан 31. децембар 2018. године. С тим у вези, поставља се питање да ли обвезник по основу улагања из 2018. године може да се квалификује за нови десетогодишњи период пореског ослобођења из члана 50а Закона или је износе тих улагања морао да искаже под одговарајућим редним бројевима Обрасца СУ за 2018. годину и тако утврди нови проценат умањења обрачунатог пореза.

Сагласно одредби члана 6. став 6. Правилника, уколико обвезник за време коришћења пореског подстицаја из члана 50а Закона, изврши нова улагања у основна средства у том случају у Обрасцу СУ утврђује нову сразмеру вредности набављених основних средстава за која се признаје право на порески подстицај и вредности укупних основних средстава, чиме утврђује нови проценат пореског ослобођења из члана 50а Закона. Међутим, имајући у виду да се право на пореско ослобођење признаје по основу улагања у основна средства која обвезник користи за обављање делатности, а да је, у конкретном случају, обвезник улагања у основна средства (извршена у 2018. години) евидентирао као основна средства у припреми, при чему је иста почео да користи у 2019. години, сматрамо да по основу тих улагања (из 2018. године) обвезник може да оствари право на (нови) десетогодишњи период пореског ослобођења из члана 50а Закона, при чему (нови) период улагања почиње од 2019. године.

Према томе, имајући у виду да је обвезник, како наводите у поднетом допису, испунио услов за коришћење пореског подстицаја у погледу висине потребног улагања у основна средства, па, с тим у вези, уколико у 2020. години запосли нова лица на неодређено време (тако да је укупан број новозапослених лица на неодређено време већи од 100 у односу на број запослених на неодређено време које је имао на дан 31. децембар 2018. године), сматрамо да ***обвезник може почев од 2020. године, ако у тој години оствари добит (исказану на редном броју 59. Обрасца ПБ 1), започети нови десетогодишњи период пореског ослобођења из члана 50а Закона.“***

ИЗМЕНЕ И ДОПУНЕ ЗАКОНА О ПОРЕЗУ НА ДОБИТ ПРАВНИХ ЛИЦА

У „Службеном гласнику РС” број 118/2021 објављен је Закон о изменама и допунама Закона о порезу на добит правних лица. Основни текст је у примени од 01.01.2022. године, а одредбе истог се примењују на утврђивање, обрачунавање и плаћање пореске обавезе почев за 2022. годину, односно за порески период који почиње у 2022. години.

Дакле, у делу Закона који се односи на капиталне добитке и губитке извршене су измене у члану 30. Закона у коме су **додати ставови 5-8**, који гласе:

5) Изузетно од става 2. овог члана, обвезник може да се определи да капиталне добитке остварене уносом имовинских права из

става 2. овог члана у капитал резидентног правног лица не укључи у пореску основицу, под условом да резидентно правно лице тако стечена права не отуђи у периоду од две године од дана стицања, као и да у истом периоду то право не уступи на коришћење у целини или делимично по цени која је нижа од цене утврђене у складу са принципом "ван дохвата руке" уколико је уступање извршио повезаном лицу из члана 59. овог закона или лицу чији је власник његово повезано лице из члана 59. овог закона.

(6) Тржишна вредност имовинских права из става 2. овог члана приликом уноса у капитал резидентног правног лица утврђује се проценом извршеном од стране овлашћеног проценитеља.

(7) У случају да резидентно правно лице из става 5. овог члана у периоду од две године од дана стицања стечена права отуђи или та права уступи на коришћење у целини или делимично на начин прописан ставом 5. овог члана, обвезник губи право на изузимање капиталног добитка из пореске основице, и дужан је да у пореској пријави за порески период у ком су стечена права отуђена или уступљена, обрачуна и плати порез који би платио на начин одређен ставом 2. овог члана, валоризован од дана подношења пореске пријаве за порески период у ком је остварио право на погодност из става 5. овог члана, до дана подношења пореске пријаве за порески период у ком је изгубио право на ову погодност, индексом потрошачких цена према подацима републичког органа надлежног за послове статистике.

(8) Капитални губици настали по основу уноса имовинских права у складу са ставом 5. овог члана не могу се пребијати са капиталним добицима.

Стаж осигурања који се рачуна са увећаним трајањем – порески третман и попуњавање ППП-ПД

Одредбама члан 38. Закона о раду („Службени гласник Републике Србије“ број 24/05...95/18) прописано је да уговор о раду може да се закључи за послове са повећаним ризиком, утврђеним у складу са законом само ако запослени испуњава услове за рад на тим пословима. Запослени може да ради на пословима из става 1. тог члана само на основу претходно утврђене здравствене способности за рад на тим пословима од стране надлежног здравственог органа.

Одредбама чл. 52. Закона о пензијско инвалидском осигурању („Службени гласник Републике Србије“ бр. 34/03...62/21) прописано је да осигуранику који ради на нарочито тешким, опасним и за здравље штетним радним местима, односно пословима и осигуранику који ради на радним местима, односно пословима на којима после навршења одређених година живота не може успешно обављати своју професионалну делатност, стаж осигурања у ефективном трајању рачуна се са увећаним трајањем под условима утврђеним овим законом. Степен увећања стажа осигурања зависи од тежине, опасности и штетности рада, односно од природе посла, а може износити највише 50%.

Одредбама чл. 53. Закона о пензијско и инвалидском осигурању прописано је да радно место односно посао на коме се стаж осигурања рачуна са увећаним трајањем је радно место односно посао на коме је рад нарочито тежак, опасан и штетан за здравље и поред тога што су примењене све опште и посебне заштитне мере утврђене прописима. Радно место односно посао на коме се стаж осигурања рачуна с увећаним трајањем је и радно место односно посао на коме је обављање професионалне делатности ограничено навршењем одређених година живота или због природе и тежине посла, физиолошке функције опадају у тој мери да онемогућавају њено даље успешно обављање.

Одредбама чл. 54. Закона о пензијско и инвалидском осигурању прописано је да осигуранику из члана 52. став 1. овог закона, стаж осигурања рачуна се са увећаним трајањем под условом да је на радним местима односно пословима из члана 53. овог закона ефективно провео укупно најмање 10 година, односно укупно најмање пет година ако је утврђена инвалидност. Стаж осигурања се увећава само за време које је ефективно проведено на раду. Приликом утврђивања услова за остваривање права из пензијског и инвалидског осигурања, кумулативно се узима стаж осигурања са увећаним трајањем остварен на радним местима односно пословима из члана 53. овог закона.

Одредбама чл. 55. ст. 1. Закона о пензијско и инвалидском осигурању прописано је да радна места односно послове на којима се стаж осигурања рачуна са увећаним трајањем, поступак и начин за њихово утврђивање, као и степен увећања стажа осигурања утврђује министар надлежан за послове пензијског и инвалидског осигурања, на предлог фонда.

Одредбама чл. 56. Закона о пензијско и инвалидском осигурању

прописано је да радна места, односно послове лица из члана 55. став 2. овог закона, као и степен увећања стажа осигурања утврђује надлежни министар у складу са законом, односно директор Безбедносно-информативне агенције, споразумно са министром надлежним за послове пензијског и инвалидског осигурања. Радна места из става 1. овог члана утврђују се на основу акта о критеријумима, начину и поступку за њихово утврђивање, који доноси надлежни министар у складу са законом, односно директор Безбедносно-информативне агенције, споразумно са министром надлежним за послове пензијског и инвалидског осигурања. За припрему акта из става 2. овог члана, министар надлежан за послове пензијског и инвалидског осигурања образује стручну комисију. На акте из става 1. овог члана сагласност даје Влада Републике Србије.

Одредбама чл. 57. Закона о пензијско и инвалидском осигурању прописано је да ревизијом радних места, односно послова на којима се стаж осигурања рачуна са увећаним трајањем и степена увећања стажа осигурања, у смислу овог закона, сматра се поновна оцена постојања услова из члана 53. тог закона на основу које се утврђује на којим радним местима, односно пословима престаје рачунање стажа осигурања с увећаним трајањем, односно мења степен увећања стажа или уводи рачунање стажа осигурања са увећаним трајањем. Ревизија радних места односно послова из става 1. овог члана врши се на начин и по поступку по којима се врши њихово утврђивање.
Одредбама чл. 58. Закона о пензијско и инвалидском осигурању прописано је да се стаж осигурања са увећаним трајањем рачуна се и осигураницима који су на раду, по основу кога су били обавезно осигурани, провели радећи у смислу члана 47. као: осигураници с телесним оштећењем од најмање 70%, војни инвалиди од прве до шесте групе, цивилни инвалиди рата од прве до шесте групе, слепа лица, лица оболела од дистрофије или сродних мишићних и неуромишићних оболења, од параплегије и церебралне и дечије парализе и од мултиплекс склерозе. Осигураницима из става 1. овог члана сваких 12 месеци ефективно проведених на раду по основу кога су осигурани рачуна се, под условима утврђеним у члану 54. овог закона, као 15 месеци стажа осигурања. Одредбама чл. 59. Закона о пензијско и инвалидском осигурању приписано је да се у стаж осигурања са увећаним трајањем осигуранику рачуна и време проведено у својству војног осигураника и то под условима и у обиму који су утврђени прописима којима се уређује пензијско и инвалидско осигурање војних осигураника.

Одредбама члана 10. став 1. Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање („Службени гласник Републике Србије“ број 84/04...44/21) прописано је да је послодавац обвезник додатног доприноса за пензијско и инвалидско осигурање за стаж осигурања који се рачуна са увећаним трајањем, у складу са законом.

Одредбама члана 46. овог Закона прописане су стопе додатног доприноса за пензијско и инвалидско осигурање за стаж осигурања који се запосленом и предузетнику рачуна са увећаним трајањем у складу са законом јесу:

1) када се ефективних 12 месеци рада рачуна као 14 месеци стажа осигурања - 3,70%;
2) када се ефективних 12 месеци рада рачуна као 15 месеци стажа осигурања - 5,50%;
3) када се ефективних 12 месеци рада рачуна као 16 месеци стажа осигурања - 7,30%;

4) када се ефективних 12 месеци рада рачуна као 18 месеци стажа осигурања – 11%.

Дакле, да би се признао стаж осигурања који се рачуна са увећаним трајањем, послодавац мора приликом исплате зараде да обрачуна и уплати додатни допринос за пензијско и инвалидско осигурање, уз претходно испуњење законских услова. У стаж осигурања са увећаним трајањем рачуна се време коришћења годишњег одмора, као и дани државног и верског празника**.** Стаж осигурања увећава се само за време ефективно проведено на раду, тако да се боловање и неплаћено одсуство не признаје приликом утврђивања стажа осигурања који се рачуна са увећаним трајањем.

Ако послодавац не изврши исплату зараде лицу које ради на пословима којима се стаж осигурања рачуна са увећаним трајањем већ, у складу са члан 51. став 3. Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање, последњег дана у месецу за претходни месец обрачуна и плати доприносе на најнижу основицу, тада подноси ППП-ПД и нема обавезу обрачуна и уплате додатног доприноса за пензијско и инвалидско осигурање.
Тада за све запослене, као и оне који имају право на додатни допринос за ПИО приликом попуњавања ППП-ПД уноси се ознака врсте прихода - **ОВП 109**. Приликом исплате зараде запосленима којима су претходно плаћени само доприноси на најнижу основицу, основица се умањује за износ најниже основице који се уписује у поља МФП.2. и МФП.12., а за

уплату додатног доприноса за ПИО за запосленог који ради на пословима којима се стаж осигурања рачуна са увећаним трајањем износ доприноса на најнижу основицу пријавиће кроз **ОВП 199**, а за износ преко најниже основице кроз **ОВП 101**. Пример уношења података у Образац ППП-ПД можете видети на интернет сајту Пореске управе www.poreskauprava.gov.rs, у оквиру апликације Обједињена наплата, у листи објављених питања и одговора (питање под редним бројем 18).

Овим путем скрећемо пажњу на ознаку врсте прихода **(ОВП)112** која се користи за уплату додатног доприноса за ПИО који је доспео за плаћање закључно са 28.02.2014. године, односно пре почетка примене обједињене наплате пореза и доприноса по одбитку.

За накнадно плаћање додатног доприноса доспелог после 28.02.2014. године подноси се измењена пореска пријава за месец за који се допринос уплаћује.

Приликом плаћања додатног доприноса за ПИО за ОВП 112 приликом попуњавања ППП ПД уноси се:

- у поље 3.12. уноси се износ основице за допринос, која не може бити нижа од најниже нити виша од највише месечне основице доприноса;

- у поље 3.16. уноси се износ додатног доприноса који се добија тако што се одговарајућа стопа додатног доприноса примени на основицу доприноса.

Приликом плаћања додатног доприноса за ПИО доспелог закључно са 28.02.2014. године послодавац не врши обрачун и плаћање пореза, као ни доприноса за ПИО, здравство и незапосленост на терет запосленог и на терет послодавца, па се у поља 3.9. Бруто приход, 3.10. Основица за порез, 3.11. Порез, 3.13. Допринос за ПИО, 3.14. Допринос за здравство и 3.15. Допринос за случај незапослености Обрасца ППП ПД уписује износ нула (0).

ПИТАЛИ СТЕ НАС....

Да ли имамо право на пореско ослобођење из члана 24. Закона о порезу на додату вредност за купљене акцизне производе, које путник отпрема у иностранство и на које акцизне производе се не примењује пореско ослобођење из овог члана?

Чланом 24. став 4. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“ број 84/04...153/20; у даљем тексту: Закон) а који се односи на пореско ослобођење за промет добара и услуга са правом на одбитак пореза, прописано је да се ПДВ не плаћа на промет добара која путник отпрема у иностранство у личном пртљагу, за некомерцијалне сврхе, ако:

(1) путник у Републици нема пребивалиште ни боравиште,

(2) се добра отпремају пре истека три календарска месеца по истеку календарског месеца у којем је извршен промет добара,

(3) је укупна вредност испоручених добара једнака или већа од 6.000 динара, укључујући ПДВ,

(4) обвезник ПДВ поседује доказе да је путник отпремио добра у иностранство;

Чланом 24. став 8. Закона, прописано је да се пореско ослобођење за промет добара које путник отпрема у иностранство у личном пртљагу, за некомерцијалне сврхе, не односи на промет добара која се сматрају акцизним производима у складу са законом којим се уређују акцизе и промет добара за опремање и снабдевање било ког превозног средства за приватне потребе.

Према члану 2. Закона о акцизама („Сл. гласник РС, број 22/01...53/21), акцизом се опорезују следећи производи: деривати нафте, биогорива и биотечности, дуванске прерађевине, укључујући и дуванске прерађевине које се при употреби греју али не сагоревају, алкохолна пића, кафа, течности за пуњење електронских цигарета, електрична енергија за крајњу потрошњу.

Сходно наведеним законским одредбама обавештавамо вас да немате право на пореско ослобођење из члана 24. Закона, на било који купљен акцизни производ према Закону о акцизама, које путник отпрема

у иностранство у личном пртљагу, за некомерцијалне сврхе.

На коју основицу да уплатимо допринос за запосленог радника на радном месту са бенефицираним радним стажом за период од 1997. године до 2004. године?

Чланом 13. став 1. Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање („Сл. гласник РС“ број 84/04 ... 44/21; у даљем тексту: Закон) прописано је да је основица доприноса за запослене и за послодавце зарада, односно плата и накнада зараде, односно плате у складу са законом који уређује радне односе, општим актом и уговором о раду, односно решењем надлежног органа.

Ставом 4. истог члана Закона, прописано је да је основица из става 1. такође, и основица за обрачун додатног доприноса за стаж осигурања који се запосленом рачуна са увећаним трајањем у складу са законом.

Надаље, чланим 36. став 1. Закона, месечна основица доприноса не може бити нижа од најниже месечне основице доприноса.

Према Каталогу врсте прихода из Правилника о пореској пријави за порез по одбитку („Сл гласник РС“ број 74/13 ... 96/19) шифра врсте прихода, ОВП - 112 се користи за уплату додатног доприноса доспелог закључно са 28.02.2014. године за стаж осигурања који се запосленом рачуна са увећаним трајањем.

Сходно наведеним законским одредбама, обавештавамо вас да основица за обрачун додатног доприноса за ПИО плаћа на исту основицу на коју се плаћају и доприноси на зараду, а која не може бити нижа од прописане најниже месечне основице доприноса.

Интересује нас порески третман исплате солидарне помоћи запосленој радници, којој је умро брат, а исплата овакве помоћи није предвиђена нашим колективним уговором?

Изменом Закона о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС“ број 24/01...44/21; у даљем тексту: Закон) од 01.01.2020. године, чланом 18. став 1. тачка 9а), прописано је да се не плаћа порез на зараде на примања запосленог од послодавца по основу помоћи у случају смрти члана породице запосленог - до 70.696,00 динара.

Чланом 10. став 2. Закона прописано је да се чланом породице, сматрају брачни друг, родитељи, деца, усвојеник и усвојилац обвезника.

Законом о раду („Сл. гласник РС“ број 24/05 ... 95/18), чланом 120. став 1. тачка 1) предвиђено је да послодавац својим општим актом, односно уговором о раду може да утврди право на солидарну помоћ.

Чланом 105. став 3. Закона о раду под зарадом сматрају се и сва примања из радног односа, осим примања, између осталог из члана 120. Закона о раду.

Сходно наведеном, ако послодавац није својим општим актом предвидео исплату солидарне помоћи за члана породице, према Закону, оваква исплата има третман зараде.

Приликом попуњавања Образца ППП ПД користи се шифра врсте прихода – 101 Зарада и друга примања која имају карактер зараде. Не користи се неопорезив износ из члана 18. став 1. тачка 9а) Закона, с обзиром да овака исплата нема карактер других примања из члана 120. став 1. тачка 1. Закона о раду.

На основу ког прописа смо дужни да обрачунамо и платимо доприносе за радника који је пријављен на осигурање са 30.01.2021. који је био нерадни дан па самим тим радник није ни радио у том месецу?

Сходно члану 30. Закона о раду („Сл. Гласник РС број 24/05...95/18) радни однос заснива се уговором о раду. Такође, чланом 104. Закона о раду, запослени има право на одговарајућу зараду, која се утврђује у складу са законом, општим актом и уговором о раду.

Чланом 51. став 3. Закона о доприносима за обавезно социјало осигурање („Сл. гласник РС“ број 84/04 .... 44/21; у даљем тексу: Закон) прописано је да ако послодавац не исплати зараду до последњег дана у текућем месецу за претходни месец, дужан да најкасније до тог рока обрачуна и уплати доприносе за претходни месец на најнижу месечну основицу доприноса из члана 37. овог закона.

Чланом 36. став 1. Закона прописано је да месечна основица доприноса не може бити нижа од најниже месечне основице доприноса а ставом 2., прописано да ако је основица доприноса, прописана овим законом, нижа од најниже месечне основице доприноса, обрачун и плаћање доприноса врши се на најнижу месечну основицу доприноса,

ако овим законом није друкчије уређено.

Даље, чланом 39. став 1 Закона, прописано је да када је период за који се обрачунава доприноси краћи од месец дана, а испуњени су услови за примену најниже месечне основице доприноса, обрачун доприноса се врши на сразмерни износ најниже месечне основице доприноса.

Према наведеним законским одредбама и увидом у податке Централног регистра за обавезно социјално осигурање, с обзиром да је за наведеног радника датум почетка осигурања 30.01.2021. године, били сте у обавези да извршите исплату зараде до последњег дана у текућем месецу за претходни месец тј. до 28.02.2021. године, а како то нисте учинили до наведеног рока, у обавези сте да обрачунате и уплатите доприносе на најнижу месечну основицу доприноса, сходно члану 51. Закона.

ИЗ МИШЉЕЊА МИНИСТАРСТВА ФИНАНСИЈА…

1. У вези са остваривања права на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте, који се користе у транспортне сврхе за превоз ствари (робе) у домаћем и међународном саобраћају, Министарство финансија издало је мишљење број 011-00-00872/2021-04 од 16.11.2021. године

„У складу са наведеним законским и подзаконским одредбама, право на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте, који се као моторно гориво користе за транспортне сврхе, може да оствари лице које обавља делатности јавног превоза лица и ствари у домаћем и међународном друмском саобраћају, укључујући и превоз за сопствене потребе, у складу са прописима којима се уређује друмски превоз лица и ствари, независно од чињенице која делатност је као претежна уписана у регистар којим се уређује упис у регистар привредних субјекта, при чему је одлуком или другим интерним актом привредног субјекта предвиђено обављање делатности јавног превоза лица и ствари у домаћем и међународном друмском саобраћају . При томе, неопходно је да, привредни субјект, поред осталих услова прописаних Законом и Правилником, поседује лиценцу за превоз издату од стране министарства надлежног за послове саобраћаја уколико је за обављање превоза законом којим се уређује превоз путника у друмском саобраћају и превоз терета у друмском саобраћају прописана обавеза поседовања лиценце.

Према томе, у конкретном случају, привредни субјект "А" из Лазаревца који је као претежну делатност у Агенцији за привредне регистре уписао делатност 46.71 - Трговина на велико чврстим, течним и гасовитим горивима и сличним производима, а обавља и превоз робе у домаћем и међународном саобраћају у складу са прописима којима се уређује друмски превоз робе, мишљења смо да може да оствари право на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте ако исте користи за транспортне сврхе у циљу обављања делатности јавног превоза ствари (робе) у домаћем и међународном друмском саобраћају, уколико испуњава и остале услове прописане Законом и Правилником, при чему напомињемо да надлежни порески орган у сваком конкретном случају утврђује чињенично стање и сходно томе поступа у оквиру своје надлежности.“

2. У вези са издавањет електронског фискалног рачуна на бензинској станици, у случају када потрошач процес плаћања на бензинској станици врши електронским путем коришћењем мобилне апликације, Министарство финансија издало је мишљење број 011-00 -1069/2021-04 од 01.11.2021. године у којем се наводи:

„Када је у питању, начин евидентирања промета, односно издавања фискалног рачуна, у случају, када потрошач процес плаћања на бензинској станици НИС-а врши електронски, путем мобилног телефона, коришћењем мобилне апликације Drive.Go, без одласка на наплатно место, како наводите у допису, корисник ове апликације је дужан да преузме фискални рачун у штампаном облику на наплатном месту, имајући у виду одредбе члана 5. став 1. Уредбе и члана 13. став 1. Правилника.

У случају, како наводите у допису, када се гориво точи путем самонаплатних уређаја - аутомата за точење горива, при чему се наплата врши коришћењем мобилне апликације Drive.Go на точионом месту, обвезник фискализације, у конкретном случају НИС, може фискални рачун који је генерисан у штампаној форми доставити електронским путем, искључиво уз сагласност купца добара, односно корисника услуге, а сагласно измењеном одредбом члана 13. став 2. Правилника.

Напомињемо да само у случају када обвезник фискализације који обавља промет на мало искључиво путем интернета, преко електронског

фискалног уређаја, може фискални рачун генерисати и издати у електронској форми, односно електронски фискални рачун може генерисати само у случају интернет продаје.“

3. У вези са пореским третманом (опорезивања) ауторских накнада које резидентно правно лице исплаћује нерезидентном правном лицу из Руске Федерације, Министарство финансија издало је мишљење број 011-00-1274/2021-04 од 08.12.2021. године у којем се наводи:

„Под стварним власником прихода се (у циљу остваривања погодности из уговора о избегавању двоструког опорезивања - у конкретном случају, опорезивања у Републици Србији, ауторских накнада по бенефицираној стопи пореза по одбитку од 10 одсто бруто износа ауторских накнада) уопштено говорећи, сматра оно правно или физичко лице за које се (на основу расположивих доказа и околности, односно чињеница сваког конкретног случаја) недвосмислено или, са великим степеном вероватноће, може закључити да се приход приписује том лицу односно да, у конкретном случају, нерезидент, примљеним приходом самостално и без икаквих ограничења може да располаже (односно, да нема обавезу да приход, даље, проследи неком другом лицу).

Посредник, агент, проточна (кондуитна) компанија и друга лица која се појављују у својству администратора (формалних прималаца прихода) нису стварни власници прихода зато, јер је њихово право на коришћење или уживање прихода (у конкретном случају, ауторске накнаде) ограничено уговорном или законском обавезом да односно плаћање, даље, проследе другом лицу. Наведена обавеза, уобичајено, настаје на основу одговарајућег правног документа али се, њено постојање може утврдити и на основу чињеница и околности сваког конкретног случаја који јасно показују да, у суштини, прималац прихода нема право коришћења или уживања прихода.

С обзиром на изнето, ауторске накнаде које резидентно правно лице исплаћује нерезидентном правном лицу из Руске Федерације које је, и стварни власник ауторских накнада, опорезују се стопом пореза по одбитку од 10 одсто бруто износа ауторских накнада.

Уколико нису испуњени услови за примену Уговора (валидна потврда о резидентности и доказ о стварном власништву) примениће се одредбе члана 40. став 1. тачка 2) Закона, а не решење из Уговора.“

ИЗ СУДСКЕ ПРАКСЕ...

ПДВ

Правилно је првостепени орган утврдио да је тужилац симуловао продају добара лицу које исказује као купца, с обзиром да рачуни о продаји робе, према правилно утврђеном чињеничном стању у проведеном поступку, нису веродостојни, па је правилно на бази уредне пословне документације о пословању у контролисаном периоду нашао да је роба коришћена и прометована у циљу остваривања прихода из наведених одредаба Закона о порезу на доходак грађана, односно да је одговорно лице пореског обвезника располагало робом као делом пословне имовине за своје личне потребе, па је правилно утврдио обавезу по пореским облицима чију је уплату и евидентирање наложио својим решењем.

Из образложења

У поступку контроле првостепени орган је утврдио да је порески обвезник наизлазним рачунима исказивао вредност робе по ценама увезених добара са фактура ино добављача (а не тржишну вредност, односно стварну вредност робе, утврђену приликом њеног царињења коју је порески обвезник евидентирао у књиговодственој евиденцији, на рачуну 130 обрачун набавке робе) увећану за царинске трошкове и трошкове шпедитерских услуга, са незнатном разликом у цени, због чега је дуговани ПДВ по излазним рачунима знатно мањи од претходног ПДВ -а, плаћеног приликом увоза. Овако описаним начином формирања улазних и излазних цена роба порески обвезник створио је себи могућност да у сваком пореском периоду искаже претплату ПДВ-а и да тражи његов повраћај. Цитирајући одредбе члана 9. и 10. Закона о рачуноводству и ревизији, одредбе члана 6. став 1., 6. и 7. Правилника о евиденцији промета роба и услуга, те одредбу члана 9. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, првостепени орган закључио је да ако се симулованим правним послом прикрива неки други правни посао, за утврђивање пореске обавезе као основа узима дисимуловани посао. У конкретном случају порески обвезник овде тужилац симуловао је промет

робе извршен, у циљу умањења пореске обавезе пореског обвезника по основу промета из члана 4. став 4. тачка 1. Закона о порезу на додату вредност, који се изједначава са узимањем добара из имовине пореског обвезника за личне потребе оснивача, да нема доказа да је извршен промет добара између тужиоца и „С... 0...“ по испостављеним рачунима, већ је дошло до симулованог правног посла на начин да сурачуни издати у циљу умањења обавезе пошто је роба фактурисана по знатно нижим ценама од цена које је утврдила царина Републике Србије.

Код напред утврђеног чињеничног и правног стања ствари правилно је, по оцени суда, одлучио тужени орган када је оспореним решењем одбио, као неосновану, жалбу тужиоца изјављену на решење првостепеног органа од 12.04.2017. године, дајући за своју одлуку довољно разлога које у свему као правилне и на закону засноване прихвата и овај суд. Ово стога што је и по оцени суда, правилно првостепени орган утврдио да је тужилац симуловао продају добара лицу које исказује као купца, с обзиром да рачуни о продаји робе, према правилно утврђеном чињеничном стању у проведеном поступку, нису веродостојни, па је правилно првостепени орган на бази уредне пословне документације о пословању у контролисаном периоду, а то су у конкретном случају књижене вредности појединачних добара из царинских исправа, нашао да је роба коришћена и прометована у циљу остваривања прихода из наведених одредаба Закона о порезу на доходак грађана,односно да је одговорно лице пореског обвезника располагао робом као делом пословне имовине жалиоца за своје личне потребе, па је првостепени орган правилно утврдио обавезу по пореским облицима чију је уплату и евидентирање наложио својим решењем.

Сагласно изнетом, Управни суд налази да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, из којих разлога је наводе тужбе супротне изнетом оценио као неосноване и без утицаја на другачију одлуку суда у овом предмету.

Управни суд је ценио и наводе тужбе којима се указује да је тужени изашао из оквира својих законских овлашћења када је утврдио да је цена по којој је тужилац робу прометовао нижа од тржишне, с обзиром да тужилац као привредно друштво може своју цену да формира у складу са захтевима тржишта, па је нашао да су неосновани.
Ово стога што из списа произлази да порески органи нису оспорили тужиоцу могућност формирања цене робе, која може да буде нижа од набавне вредности, коју је тужилац исказао у пореској пријави.
Међутим, правилно су указали да је тужилац увезену робу књижио у вредностима које су утврђене решењем Управе царина према трансакцијским ценама, а продајну цену је формирао на основу фактура ино добављача, тако да је дуговани ПДВ по излазним рачунима знатно мањи од претходног ПДВ-а плаћеног приликом увоза, чиме је створена разлика у вредности и умањена пореска обавеза тужиоца.

5 У 10790/17

Правилно је тужени орган утврдио да тужилац набављена добра – ауто делове није користио за даљи промет опорезивих добара и услуга, због чега му је оспорено право на исказани претходни порез по рачунима наведеног добављача, те је сходно члану 28. став 1. Закона о порезу на додату вредност, извршио корекцију приказаних података по том основу у поднетим ПП ПДВ, уз обрачун припадајуће камате и када је тужиоцу утврдио порез на добит правних лица јер је приказао трошак по основу набавке резервних делова, који је у поступку оспорен због недостатка документације о утрошку набављених делова.

Из образложења

Поред тога, утврђено је да је у пореском периоду 01.02.2015.-28.02.2015. године, тужилац исказао право на одбитак претходног пореза по рачунима за набавку ауто делова издатих од добављача „А... д... М...“ д.о.о, за које тужилац не поседује евиденцију о уградњи ауто делова, односно не поседује радне налоге издате приликом уградње ауто делова (а што је изјавом датом у поступку контроле потврдило и одговорно лице пореског обвезника), па с обзиром да у поступку тужилац није пружио доказе да је приликом сачињавања малопродајних калкулација, вредност уграђених резервних делова укључена у цену возила, порески орган је нашао да набављена добра – ауто делови нису коришћени за даљи промет опорезивих добара и услуга, због чега је тужиоцу оспорено право на исказани претходни порез по рачунима наведеног добављача, те је сходно члану 28. став1. Закона о порезу на додату вредност, извршена корекција приказаних података по том основу у поднетим ПП ПДВ, уз обрачун припадајуће камате. Поред тога, порески орган је извршио контролу обрачунавања и плаћања пореза на добит, те је након увида у Биланс успеха за 2015. годину, закључни лист за 2015. годину, пословну документацију иевиденцију за наведени период, утврдио да

тужилац у 2015. години није исказао целокупно остварени приход и то, приход по основу пружених услуга посредовања и приход који је остварио по основу продаје возила, а контролом расхода утврђено је да је тужилац приказао трошак по основу набавке резервних делова, који је у поступку оспорен због недостатка документације о утрошку набављених делова, те је сходно тако утврђеним чињеницама, тужиоцу утврђена обавеза пореза на добит у складу са чланом 39. Закона о порезу на добит правних лица („Сл. гласник РС“, бр. 25/01...142/14) како је то ближе описано у ожалбеном решењу. У поступку по жалби, тужени орган је нашао да је ожалбено решење правилно и на закону засновано, а наводи тужбе неосновани, те је сходно члану 151. Закона о пореском поступку и пореској администрацији одлучио као у диспозитиву оспореног решења.

I-3 У 18449/18

ЈАНУАР 2022

ПОН	УТО	СРЕ	ЧЕТ	ПЕТ	СУБ	НЕД
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

Према члану 80.став 5. Закона о општем управном поступку ако последњи дан рока пада на дан у коме орган не ради, рок истиче кад протекне први наредни радни дан.

05.01.

- Достављање обавештења о закљученим уговорима по основу естрадних програма у претходном месецу.

10.01.

- Подношење пореске пријаве и плаћање пореза на премије неживотних осигурања за претходни месец.
- Подношење пореске пријаве и плаћање ПДВ за претходни месец од стране пореског дужника из члана 10. Закона о ПДВ.

17.01.

- Подношење пореске пријаве и плаћање доприноса за обавезно социјално осигурање за осниваче, односно чланове привредног друштва за претходни месец.
- Подношење пореске пријаве и плаћање ПДВ за претходни месец.
- Подношење Обрасца ПИД ПДВ 1 за претходни месец ако је у том месецу испуњен један од критеријума за стицање статуса обвезника ПДВ који претежно врши промет добара у иностранство.
- Подношење пореске пријаве и плаћање ПДВ за четврто тромесечје 2021. године.
- Подношење обрасца ПИД ПДВ 1 за четврти квартал ако је обвезник у четвртом кварталу испунио један од критеријума за стицање статуса обвезника ПДВ који претежно врши промет добара у иностранство.
- Подношење захтева за промену пореског периода за који се предаје пореска пријава и плаћа ПДВ из календарског тромесечја у календарски месец.
- Плаћање аконтације пореза на добит правних лица за претходни месец.
- Плаћање обрачунате акцизе за период од 16. до краја претходног месеца.
- Подношење пореске пријаве за обрачун акцизе за претходни месец.
- Подношење пријаве о обрачуну акцизе на електричну енергију за крајњу потрошњу за претходни месец.

31.01.

- Плаћање обрачунате акцизе за период 01-15 дана у месецу.
- Достава пописних листа акцизних производа надлежној филијали за период од 01.01 до 31.12.2021. године.

ФЕБРУАР 2022

ПОН	УТО	СРЕ	ЧЕТ	ПЕТ	СУБ	НЕД
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28						

Према члану 80.став 5. Закона о општем управном поступку ако последњи дан рока пада на дан у коме орган не ради, рок истиче кад протекне први наредни радни дан.

07.02.

- Достављање обавештења о закљученим уговорима по основу естрадних програма у претходном месецу.

10.02.

- Подношење пореске пријаве и плаћање пореза на премије неживотних осигурања за претходни месец.
- Подношење пореске пријаве и плаћање ПДВ за претходни месец од стране пореског дужника из члана 10. Закона о ПДВ.

17.02.

- Подношење пореске пријаве и плаћање доприноса за обавезно социјално осигурање за осниваче, односно чланове привредног друштва за претходни месец.
- Подношење пореске пријаве и плаћање ПДВ за претходни месец.
- Подношење обрасца ПИД ПДВ 1 за јануар месец ако је у јануару месецу испуњен један од критеријума за стицање статуса обвезника ПДВ који претежно врши промет добара у иностранство.
- Плаћање аконтације пореза на добит правних лица за претходни месец.
- Плаћање обрачунате акцизе за период од 16. до краја претходног месеца.
- Подношење пореске пријаве за обрачун акцизе за претходни месец.
- Подношење пријаве о обрачуну акцизе на електричну енергију за крајњу потрошњу за претходни месец.

28.02.

- Плаћање обрачунате акцизе за период од 01. до 15. дана у месецу.

МАРТ 2022

ПОН	УТО	СРЕ	ЧЕТ	ПЕТ	СУБ	НЕД
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

Према члану 80.став 5. Закона о општем управном поступку ако последњи дан рока пада на дан у коме орган не ради, рок истиче кад протекне први наредни радни дан.

07.03.

- Достављање обавештења о закљученим уговорима по основу естрадних програма у претходном месецу.

10.03.

- Подношење пореске пријаве и плаћање пореза на премије неживотних осигурања за претходни месец.
- Подношење пореске пријаве и плаћање ПДВ за претходни месец од стране пореског дужника из члана 10. Закона о ПДВ.

15.03.

- Подношење пореске пријаве и плаћање доприноса за обавезно социјално осигурање за осниваче, односно чланове привредног друштва за претходни месец.
- Подношење пореске пријаве и плаћање ПДВ за претходни месец.
- Подношење обрасца ПИД ПДВ 1 за фебруар месец ако је у фебруару месецу испуњен један од критеријума за стицање статуса ПДВ који претежно врши промет добара у иностранство.
- Плаћање аконтације пореза на добит правних лица за претходни месец.
- Плаћање обрачунате акцизе за период од 16. до краја претходног месеца.
- Подношење пореске пријаве за обрачун акцизе за претходни месец.
- Подношење пријаве о обрачуну акцизе на електричну енергију за крајњу потрошњу за претходни месец.

31.03.

- Плаћање доприноса за обавезно социјално осигурање за неисплаћене зараде за фебруар 2022. године.
- Плаћање обрачунате акцизе за период од 01. до 15. дана у месецу.

МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈА
ПОРЕСКА УПРАВА
ЦЕНТАР ЗА ВЕЛИКЕ ПОРЕСКЕ ОБВЕЗНИКЕ

Краља Милана бр.5
Београд

Тел: 011 333 0 806, 333 0 803; 333 0 854
e-mail: cvpo_pp@poreskauprava.gov.rs